

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 10 sierpnia 1922 r.

uzupełniające rozporządzenie z dnia 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), art. 379 i 386 ros. ustawy lekarskiej (Zbiór Pr. ros. tom. XIII wyd. 1905), austr. ustawy z dn. 18 grudnia 1906 (austr. Dz. U. P. r. 1907 № 5) i zgodnie z art. 36 rozporządzenia niemieckiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 lutego 1902 r. w przedmiocie sposobu prowadzenia aptek, zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych (Dz. U. R. P. № 87 poz. 640) uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

W p. b § 4 po słowach „przy preparatach złożonych” dodaje się słowa: „na żądanie Państwowego Instytutu Farmaceutycznego”.

W § 7 skreśla się ostatnie zdanie, poczynszy od słów: „Oprócz tego winny być podane adresy”...

Po p. d § 8 dodaje się zdanie następujące: „Przy specyfikach, które mogą być wydawane jedynie z przepisu lekarza, umieszczanie na etykiecie sposobu użycia nie jest obowiązujące”.

§ 9 otrzymuje brzmienie następujące: „Cena detaliczna uwidoczniona przez wytwórcę zgodnie z p. g § 8 nie może przekraczać każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej. W wyjątkowych wypadkach, kiedy cena zakupu jednego lub kilku środków, wchodzących w skład specyfiku jest wyższa od

ceny przyjętej za wyjściową do każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej lub kiedy przygotowanie preparatu wymaga specjalnych operacji cena ta może być wyższą od ceny oznaczonej podług obowiązującej taksy aptekarskiej, jednak w każdym wypadku winna być przedstawiona do zatwierdzenia Ministerstwu Zdrowia Publicznego.

Cena detaliczna ustanowiona zgodnie z przepisami p. a § 4 i p. g § 8 może być przez wytwórcę specyfiku farmaceutycznego zniżona bez osobnego zezwolenia. W przypadku obniżenia cen taksy aptekarskiej, wytwórcy specyfików farmaceutycznych w razie, gdyby ceny wytwarzanych przez nich specyfików przekraczały normy nowej taksy, obowiązani są obniżyć ceny tych specyfików z dniem ogłoszenia zniżonej taksy, zawiadamiając o tem Ministerstwo Zdrowia Publicznego nie później jak do dni 15 po jej ogłoszeniu.

Cena specyfików farmaceutycznych może być przez wytwórcę podniesiona bez przekroczenia jednak każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej, pod warunkiem zawiadomienia Ministerstwa Zdrowia Publicznego nie później jak do dni 15 po dokonaniu podniesienia ceny.

Cena detaliczna uwidoczniona przez wytwórcę zgodnie z p. g § 8 obowiązuje sprzedawcę detalicznego i może być przez niego podniesiona tylko w przypadku podniesienia tej ceny przez wytwórcę”.

Do § 10 dodaje się ustęp następujący:

„Specyfiki farmaceutyczne, zawierające środki trujące, które apteki obowiązane są przechowywać w szafie zamkniętej, mogą być wydawane z aptek, z zachowaniem przepisów o wydawaniu środków tej kategorii”.

Ustęp drugi § 17 uzupełnia się słowami: „i na czas do 1 kwietnia 1923 r. specyfiki farmaceutyczne, wytwarzane na obszarze b. zaboru pruskiego na podstawie poprzednio tam obowiązujących przepisów”.

W § 22 skreśla się w końcu pierwszego ustępu słowa: „Z wyjątkiem byleż dzielnicy pruskiej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

Chodźko